Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-07-06

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 4 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10805

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 24)6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 42.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... S.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Μετὰ χαρᾶς ἀνεκράστου καὶ συγκινήσεως ἅμα ἀναδημοσιεύομεν ἐκαῦθε ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐγκρίτου ἐφημερίδος «Ἑστίας» τὰ δύο κατωτέρω ἄρθρα, ὀφειλόμενα εἰς τὸν γλαφυρὸν κάλαμον τοῦ διαπρεποῦς λογογράφου κ. Σπυρίδωνος Παγανέλη, ὑφηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, πεποιθότες ὅτι μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος θὰ διεξέλθωσι ταῦτα οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καθῆκον ἀπαραίτητον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς ἐκείνους τῶν φιλοπατρίδων Ἑλλήνων, οἵτινες ἔνθερμον ἐγείρουσι τὴν εὐγενῆ αὐτῶν φωνὴν καὶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικωτάτης ταύτης νήσου, ἣν καίτοι σκληρὰ καὶ ἀδυσώπητος δουλεία στερεῖ ἀπ' αἰώνων τῆς φιλτάτης αὐτῆς μητρός, συγκρατεῖ οὐχ ἧττον αὐτὴν ἀρρήκτως συνδεδεμένην πρὸς τὴν Μεγάλην Πατρίδα ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος καὶ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις.

Ἑλλὰς καὶ Κύπρος εἶνε δύο χῶραι, ὧν ὁ προορισμὸς δὲν εἶνε διάφορος, αἱ τύχαι δ' αὐτῶν θάττον ἢ βράδιον δέον νὰ συνταυτισθῶσι. Τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ τιμή, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἐλευθερία!

ΚΥΠΡΟΣ

Ὄνομα ὅπερ προσφιλέστερον καὶ τιμιώτερον ἀναδείκνυται ὀσημέραι εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν διὰ τῶν ἰδίων προσωπικῶν ἀγώνων τῶν φιλελευθέρων καὶ φιλοπατρίδων τέκνων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἱστορικῆς νήσου. Εἰκόνες ἐκλυούσης ἡδυπαθείας, εἰς τὴν περιπαθῆ τῆς Ἀφροδίτης λατρείαν ἀναφερόμεναι, ἀνέθρωσκον ἐνίοτε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς γοητευτικῆς νήσου ἔνθα ἡ ἀφρογέννητος Θεά, τὸν Κυθήρειον σκόπελον λιποῦσα, ἔπλευσεν ἐπὶ ἅρματος σαρμένου ὑπὸ περιστερῶν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ τὰ πεδία τῆς νήσου. Περιλάλητοι ἐπὶ πνεύματι ἐπικουρείῳ ἐγένοντό ποτε οἱ Κύπριοι πληθυσμοί. Σήμερον δὲν εἶνε πλέον. Συνεχὴς καὶ ἀμύνης πνεῦμα ἐπιπνέει καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, καὶ ἡ φωνὴ ἥτις ἠχήσεν ἄλλοτε λατρεύουσα τὸν Ἔρωτα, ἠχεῖ ἤδη θεραπεύουσα τὴν Ἐλευθερίαν, καὶ ἐντόνως ὑψηγοροῦσα τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἡδονικοῦ ὀνείρου, ὅπερ ἐγένετο καὶ εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἁπάντων συλλήβδην τῶν Ἑλλήνων. Εἶνε ἀξιοσημείωτος ἡ μεταβολή, πᾶσα δὲ τρέπεται πρὸς ἔπαινον καὶ ἐγκώμιον τοῦ φιλελευθέρου καὶ φιλοπάτριδος Κυπριακοῦ Λαοῦ. Τὸ ῥάθυμον πνεῦμα τῆς βιωτικῆς χλιδῆς, ὅπερ ὕπουλος ἐχθρικὴ συμβουλή, καὶ τοῦ βίου αἱ ἀδυσώπητοι ἀνάγκαι, ἀπέλυσαν κατὰ τῶν ἀνατολικῶν πλη[illegible] ἐλυμάνθη οὐδὲ πόρρωθεν. Νῆσοι εἰσὶν ἀμφότεραι αἱ χῶραι αὗται· στίλβουσιν ὡς μαργαρῖται πολύτιμοι ἐν μέσῳ τοῦ ὑγροῦ κυανοῦ οὐρανοῦ τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης, ἀναβαλοῦσι δὲ, προφερόμεναι ἁπλῶς, ἐξόχους ἀναμνήσεις εἰς τῶν Θεῶν τὰς λατρείας ἀναγομένας εἰς τῶν ἀνθρώπων τὰ πάθη καὶ τοὺς ἀγῶνας, εἰς τῆς Μοίρας τὴν ἄκαμπτον καταδρομὴν, καὶ εἰς τῆς ἀτυχίας τὴν ἀπευκταίαν προτίμησιν. Κρήτη καὶ Κύπρος, εἰς τὸ κέντρον τῆς Μεσογείου ἡ μὲν, εἰς τὴν ἀπωτάτην αὐτῆς ἐσχατιὰν ἡ δὲ, ὀξύνουσιν ἐξ ὑπαμοιβῆς τῆς γλώσσης καὶ τοῦ σιδήρου τὰ ὅπλα, ὑπερμαχοῦσαι τῆς ἰδίας αὐτοτελείας καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐθνικοῦ πνεύματος τοῦ τονίζοντος εἰς βιαιότερον παλμὸν τοὺς σφυγμοὺς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ὅλεν δήποτε καὶ ἂν στρέψῃ τις ἐν Κύπρῳ, παρασκευὰς εἰς εὐγενεῖς ἀγῶνας ἐνατενίζει, φιλοτίμους ἁμίλλας εἰς τῆς πολιτικῆς δημηγορίας τὸ εὐρὺ καὶ γενναῖον στάδιον, ὁρμὴν δὲ ἀκατάσχετον πρὸς τὸ ἰδεῶδες ἐκεῖνο τῶν Πανελλήνων, ὅπερ παρίμεινε καὶ παραμενεῖ τὸ ἰδιαίτατον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ χαρακτηριστικώτατον γνώρισμα. Νέα ζωὴ, νέον πνεῦμα, παλμοὶ νέοι, μεστοὶ αἰσθήματος καὶ τόλμης σαλεύουσι τὴν προσφιλῆ Ἑλληνικὴν νῆσον. Ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἀπὸ τῆς δημοσιογραφίας τὴν ὑψηλὴν σκοπιὰν, ἀπὸ τοῦ σχολείου τῆς ἕδρας, ἀπὸ τῆς λαϊκῆς συναθροίσεως τὸ προχείρως ἱδρυόμενον βῆμα, ἀπὸ τῆς ἑστίας τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ πεδίου, τῆς κοιλάδος, καὶ τοῦ βουνοῦ μία ἠχεῖ ἄλκιμος καὶ ἐλαία κραυγή, τὴν ὑποκάρδιον παντὸς μὴ ἀνεξαρτήτου Ἕλληνος εὐχὴν ἑρμηνεύουσα. Σπινθὴρ, ἀπὸ τῆς φλογὸς τοῦ μεγάλου ἐκείνου παρὰ τὸν Καύκασον Δεσμώτου, ἐπυράκτωσε τὴν Κύπρον, καὶ μεγαλόφωνα ῥήματα, τὰς τιμιωτάτας τῶν ἰδεῶν ἑρμηνεύοντα, ἠχοῦσιν ἀπὸ παντὸς κυπριακοῦ σημείου. Εἰς ἐκδηλώσεις ἐνθουσιωδῶν αἰσθημάτων ἀφετηρίαι ἀποβαίνουσι καὶ αἱ μικρότεραι ἀφορμαί, αἵτινες ἀλλαχοῦ θὰ παρήρχοντο ἀπαρατήρητοι. Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἀναπετάννυται πάραυτα χρῆμα εἰς τὰς Κυπριακὰς αὔρας, καὶ ὑπὸ τοὺς εὐέλπιδας κυματισμοὺς αὐτῆς σπεύδει, σπαργῶν ἐξ ἐλπίδων, τῆς συγκινήσεως τὸ δάκρυ ἔχων εἰς τὸ ὄμμα, νὰ στεγασθῇ τῆς Κύπρου ὁ λαὸς, διαπόντιον πέμπων φίλτατον προσφώνημα πρὸς τὴν πόρρω Ἑλλάδα, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα αὐτῆς, πρὸς τὴν Ἰδέαν, τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἀίδιον Ἰδέαν, τὴν ἑνοῦσαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἱερότητα αὐτῆς τὰ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς κατεσπαρμένα τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ θεία ἐπανάστασις πλήρης χαρᾶς εἰς τὴν νῆσον. Πτεροῦται ὀσημέραι ὁ Κύπριος ἀετιδεύς, καὶ ὑπερνέφελος αὔριον, κλάζων ὀξύ, θὰ ἀρθῇ εἰς τὰ νέρη προσφώνων ἐκεῖθεν τὴν τεταλαιπωρημένην ἀλλὰ πότνιαν πάντοτε Ἑλλάδα. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὑψίστης καὶ τῆς εὐγενεστάτης τῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς κοινότητος τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἁγιότητος τῆς κοινῆς Πατρίδος χαιρετίζομεν καὶ διαθέρμως προσφωνοῦμεν τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους. Οἱ ἀγῶνες αὐτῶν τυγχάνουσι γνωστοὶ παρ' ἡμῖν, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει σήμερον ὁ μὴ πάλλων εἰς τὰς εἰδήσεις καὶ τὰς περιπετείας τῆς Κύπρου. Πέραν τοῦ βωμοῦ ὅμως εἶνε ἄσκοπον, καὶ ἴσως ἐπιζήμιον νὰ χωρήσωσιν οἱ Κύπριοι. Οὐδὲ πρέπει, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ πράξωσι τοῦτο. Μένοντες εἰς τὸ σημεῖον ὅπερ ἐχάραξαν, ὑπηρετοῦσιν ἄριστα τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν, καὶ παρὰ τοὺς τίτλους οὓς ἐδημιούργησε τὸ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν χυθὲν Κυπριακὸν αἷμα, δημιουργοῦσι νέους εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην τῶν Πανελλήνων. Χαίρετε Κύπριοι. Ἀνδρίζεσθε ἐν ἐθνικῇ ὁμονοίᾳ, καὶ ἐγκαρτερεῖτε ἐν νηφαλιότητι καὶ συνέσει.

Προσφιλῆ εἶνε τὰ ὀνόματά σας παρ' ἡμῖν, καὶ ἡ πρὸς τὸν γενικὸν ἠθικὸν ἀγῶνα ἀρχομένη παρασκευὴ καὶ ἐγκαρτέρησίς σας κινοῦσα τὴν συναρπαγὴν τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν σας, ἐκφεύγει τοῦ βασιλείου τὰ ὅρια, καὶ παραμυθητικὴ καὶ ἐλπιδοφόρος πλανᾶται εἰς τὰς ἄλλας χώρας, τὰς ὑπὸ δυσμενεστέρας καὶ πικροτέρας συνθήκας βιούσας. Ἐγγὺς τῶν ἐρειπίων βωμῶν καὶ ναῶν, εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κυπρίδος ἐγειρθέντων, βραδέως ἐγείρονται ἤδη ναοὶ καὶ βωμοὶ διὰ τὴν θεότητα τῆς Ἀνεξαρτησίας προωρισμένοι. Οἱ ὅροι ἀνεστράφησαν, καὶ ἡ Κύπρος δὲν θύει πλέον εἰς τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς Ἀπολαύσεως τὴν θεότητα. Ἀσπιλωτέρα θεά, γνησίως Ἑλληνική, ἐκτείνει ὑπερθεν τὴν φωτεινὴν καὶ ὑπερήφανον χλαῖνάν της.... Καὶ ἐνώπιον τοῦ θερμουργοῦ καὶ εἰς νέαν ζωὴν δημιουργικοῦ τούτου πνεύματος, ὁ νοῦς ἡμῶν αὐτομάτως ἀνατρέχει εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον, τὸν ἀγέρωχον καὶ ἀπροσμάχητον τοῦτον λίθον, ἔνθα ὑψοῦτο τὸ πάλαι τῆς Ἀφροδίτης ναὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἀντὶ τοῦ ἡδονικοῦ καὶ μεθύοντος κεστοῦ ἐχούσης ὅπλα, ὅπλα, τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἔργα καὶ σύμβολα. Τοιαύτη εἶναι τῆς Κύπρου ἡ Ἀφροδίτη σήμερον.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Τίνες οἱ νόμοι, οἱ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς Κύπρου ψηφισθέντες, καὶ τὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ νήσῳ καθορίζοντες, δὲν γνωρίζομεν δυστυχῶς. Μανθάνομεν ὅμως ὅτι ἐντολῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, ἐνηργήθησαν ἐν Ἀμαθοῦντι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ, τὰ ἀρίστα

δὲ τῶν εὑρημάτων μετηνεχθήσαν ἤδη εἰς Λονδῖνον.

Ἡ εἴδησις θὰ καταθλίψῃ τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας. Ἄριστοι θησαυροὶ τῆς Κύπρου, τοῦ Πανελληνίου μᾶλλον κτῆμα, ἀπώλοντο ἐσαεὶ, ὁ ἄπληστος δὲ στόμαχος τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου νέα εὑρήματα ἀνεφίκτου Ἑλληνικῆς τέχνης κατέπιε πάλιν. Τὸ ζήτημα τῶν ἐν Κύπρῳ ἀνασκαφῶν εἶνε ἀντάξιον, μεταξὺ τόσων ἄλλων, νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς φιλοπάτριδας καὶ πεφωτισμένους ἄνδρας τοὺς ἐδρεύοντας ἐν τῷ ἑλληνικῷ νομοθετικῷ σώματι τῆς Κύπρου. Ἂν μὴ σαφῶς καθορισθῶσι τὰ ὅρια τῶν Κυπριακῶν ἀνασκαφῶν, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν βεβαίων εὑρημάτων ἀναμφισβήτητα δικαιώματα τῆς νήσου, αἱρετώτερον εἶνε νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα νέα ἀνασκαφὴ, ἡ μήτηρ δὲ γῆ νὰ ἐξακολουθῇ φιλοξενοῦσα τοὺς Κυπρίους θησαυροὺς, τοὺς ἀποκλειστικῶς καὶ ἀναμφισβητήτως ἀνήκοντας εἰς τὴν Κύπρον, ἄχρις εὐτυχεστέρας τινὸς ἡμέρας. Διότι εἰς τί θὰ ὠφέλει τὴν Κύπρον ἀνασκαφὴ εἰς τοὺς ἱστορικοὺς καὶ περιπύστους αὐτῆς χώρους, ἀφοῦ, ὡς εἶνε πιθανὸν καὶ ὡς θλιβερὰ τούτου ἀπόδειξις ἐδόθη, τὸ προϊὸν τῶν ἀνασκαφῶν ἀποσπώμενον αὐθαιρέτως ἀπὸ τῆς νήσου, θὰ ἀπήγετο, Καρυάτιδος δίκην, καὶ μετοπῶν τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὰς ζοφερὰς τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου αἰθούσας;

Γνωρίζομεν ὅτι εἰς ἱκανὰ ζητήματα, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα καὶ τὴν παγκόσμιον Τέχνην, οἱ Βρεττανοὶ εἰσὶ τραχεῖς καὶ αὐθαίρετοι. Δρῶντες δὲ κατὰ τὰς ἰδίας ἑαυτῶν ὀρέξεις ἀμνημονοῦσι πολλάκις τοῦ προσήκοντος, καὶ ἐνίοτε καταχρῶνται τῆς ἰδίας ὑπερόχου δυνάμεως τὰς ἑαυτῶν ὠφελείας ὑπηρετοῦντες. Ὑπάρχουσιν ὅμως περιστάσεις καθ' ἃς καὶ ἡ Ἀγγλικὴ αὐθαιρεσία δύναται ν' ἀνακοπῇ. Ν' ἀνασταλῇ οὐχὶ διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐγενοῦς διαμαρτυρήσεως καὶ τῆς ἠρέμου ἀλλ' εὐσταθοῦς παρεμβάσεως τῶν ἐννόμως τεταγμένων πρὸς τὴν ἀμυναν καὶ περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Κύπρου. Καὶ ἐν τούτῳ ἐφιστῶμεν συντόνως καὶ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων νομοθετῶν τῆς Κύπρου. Ἡ φωνὴ αὐτῶν ἂς ἠχήσῃ ἔντονος· καὶ ἂν μὲν ὑπάρχῃ νομοθέτημα προστατευτικὸν ἐπαρκῶς τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, ἂς ζητηθῇ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ· ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ἂς ψηφισθῇ ἐν τάχει τοιοῦτον, εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς Κύπρου θεμελιούμενον τοῦ κατέχειν αὐτὴν ταύτην ἀναμφισβητήτως τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ὑπ' ἄλλων ἐκτελουμένων. Ἐὰν δὲ τὸ ὑπάρχον τυχὸν παρουσιάζει κενὰ παρέχοντα χώραν εἰς παρερμηνείας καὶ ἐλαστικότητας, ἂς συμπληρωθῇ τάχιστα νομοθετικῶς κατὰ τρόπον ῥητὸν, καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς πλήρους κατοχῆς τῆς Κύπρου τῶν εὑρεθησομένων ἀρχαιοτήτων, καὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς νήσου.

Ὁ Ἰταλὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν ὑπηρετήσας πρόξενος ἐκεῖνος, ὁ ἀρχαιολόγος καὶ ἔμπορος ἐνταυτῷ, ἱκανὰ δεινὰ κατήνεγκε κατὰ τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας. Σπάνια εὑρήματα ἀπὸ τῆς νήσου ἐξαχθέντα, κοσμοῦσιν ἤδη ξένας συλλογὰς οὐδ' ἐλπίζει πλέον ἡ Κύπρος ν' ἀποκτήσῃ τὸν μοναδικὸν τοῦτον πλοῦτον τοῦ πατρίου θησαυροῦ. Ἂν μὴ ἐγκαίρως τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Κύπρου καὶ ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τῆς νήσου ἐπέμβῃ, δὲν θὰ ἀπομείνῃ κυπριακὸς χῶρος, ὃν ἐπὶ τὸ ἐμπορικώτερον νὰ μὴ ἀνασκάψῃ ἡ ἀγγλικὴ σκαπάνη. Ἀγγλικαὶ χεῖρες, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ καθεστῶτος, θὰ συλήσωσι τὸν κύπριον θησαυρὸν, καὶ νέων καλλιτεχνημάτων θ' ἀποστερηθῇ ἡ νῆσος ἐπὶ ἀνεπανορθώτῳ αὐτῆς ζημίᾳ, καὶ ζημίᾳ τῆς ὅλης πατρίδος καὶ τῆς ἑνότητος τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Καὶ δὲν λέγομεν μὲν ὅτι δύναται ἀπολύτως ἡ ἀγγλικὴ τόλμη νὰ σεβασθῇ παραπλήσιον νομοθέτημα ἀπαγορευτικὸν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, ἐὰν δεόντως ψηφισθῇ. Δυσχερῶς ὅμως θὰ τὸ παρέβαινε, καὶ ἐν τούτῳ κεῖται ἀξία λόγου ὠφέλεια. Φωνὴ διαμαρτυρήσεως θ' ἀντήχει, ἡ ἀθέτησις τοῦ νόμου θὰ ἐπεσείετο μεγαλοφώνως, εὐτυχῶς δὲ ὑπάρχουσι καὶ περιστάσεις καθ' ἃς καὶ ὁ ἀκρότατος κυνισμὸς ἐκβιάζεται νὰ ἐνδώσῃ ἐνώπιον τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου. Μὴ ὑπάρχοντος ὅμως τοιούτου νόμου, οἱ Ἄγγλοι ἀκατατακρίτως οἱονοὶ δύνανται νὰ σκυλεύσωσι τὴν νῆσον, καὶ ἰδοὺ πόῦ κεῖται ἓν τῶν μεγίστων ὠφελημάτων ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ προστατευτικοῦ τούτου νόμου. Ἐν Κρήτῃ ἐνηργήθησαν ἄλλοτε ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ, τὰ εὑρήματα ὅμως πάντα εὕρηνται ἀλύμαντα εἰς τὸ ἐν Ἡρακλείῳ πολύτιμον Ἑλληνικὸν Μουσεῖον. Ἡ φωνὴ τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως ἐβρόντησεν ἀπειλητικὴ, προστατεύουσα τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰ ἐξαγόμενά των, ἂν δὲ τὸ κῦρος τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως δὲν παρενεβάλλετο, καὶ ἕκαστος Κρὴς δὲν ἤσκει ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ἀνασκαφῶν, οὐδὲν θὰ ἐσώζετο, οὐδ' αὐτὸς ἔτι ὁ πολυτιμότατος καὶ ἀνεκτίμητος ὀγκόλιθος τῆς Γόρτυνος, τὸ ἀρχαιότατον γραπτὸν κείμενον, τὸ εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μίνωος ἀναφερόμενον.

Ἡ Κυπριακὴ φιλοτιμία καὶ φιλοπατρία ὑπισχνεῖται, ὅτι θὰ ἐξεγερθῇ τάχιστα περιφρουροῦσα τὴν ἱερότητα τῆς πατρίου κληρονομίας. Ἀτυχῶς σπουδαῖα κυπριακὰ εὑρήματα ἐξήχθησαν ἤδη ἐκ τῆς νήσου, ἀπολεσθέντα ἐσαεὶ διὰ τὴν Κύπρον. Ἂς χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς παρόρμησις καὶ ὡς ἀφετηρία πρὸς σύντονον ἐργασίαν. Ἡ ἄμυνα ὑπὲρ ἑστιῶν καὶ βωμῶν εἶνε καθῆκον, οὗτινος οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἀπὸ τῶν δασοβίων ἀγρίων ἄχρι τῶν κομψῶν πεπολιτισμένων, ἔχουσιν ἀκεραίαν καὶ ἔντονον τὴν συναίσθησιν. Ὑπὲρ ἑστιῶν καὶ βωμῶν ἄμυνα εἶνε αὕτη. Ἐνώπιον δὲ ῥητῆς ἀπαγορεύσεως καὶ ῥητῆς διαμαρτυρήσεως, τόσον δικαίας, καὶ νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, φρονοῦμεν δύσκολον τὴν δημοσίαν ἀθέτησιν κἂν ἔτι αὕτη πρόκειται ὑπὸ Ἄγγλων νὰ ἐπιτελεσθῇ, θεραπεύουσα τὰ περιλάλητα καὶ ἀδυσώπητα βρεττανικὰ συμφέροντα, ἅτινα δὲν συμβαίνει πάντοτε νὰ συμπίπτωσι μὲ τὸ δίκαιον.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ πρόκριτοι τῆς πρωτευούσης προτίθενται νὰ στείλωσι πρεσβείαν εἰς τὸν Σουλτάνον ἐν Κων]πόλει, ὅπως ἐκθέσωσιν αὐτῷ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου. Ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ κίνημα τοῦτο εἶνε γνήσιον ἀπαύγασμα τῶν αἰσθημάτων τῶν Τούρκων κατοίκων τῆς νήσου. Δὲν λέγεται τί κυρίως θὰ αἰτήσῃ μετὰ τὴν εἰς Κων)πόλιν ἄφιξίν της ἡ πρεσβεία· ἀλλ' ὅ,τι φαίνεται πιθανὸν εἶνε ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας. Καὶ πράγματι ὁ φόρος οὗτος εἶνε τὸ ὑποδαιότερον καὶ οὐσιωδέστατον πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν τάλαιναν Κύπρον· καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δέον νὰ περιστρέφωνται αἱ ἐνέργειαι Ἑλλήνων τε καὶ Ὀθωμανῶν ἡνωμέναι. Ἐν τούτοις ὅτε ἐστάλη ἡ ἐξ Ἑλλήνων πρεσβεία εἰς Ἀγγλίαν, οἱ ὀθωμανοὶ συμπολῖται ἡμῶν ἀπεποιήθησαν νὰ συνδράμωσιν αὐτὴν εἰς τὰς τόσῳ ἐπαινετὰς προσπαθείας της πρὸς κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ φόρου. Τὸ μόνον παράπονον, ὅπερ οἱ ὀθωμανοὶ κάτοικοι τῆς νήσου ἐκφράζουσι στεντορείᾳ τῇ φωνῇ, εἶνε τὸ ὀλιγάριθμον, κατ' αὐτοὺς, τῶν ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο εἶνε παράλογον καὶ ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὸ δ' ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὑπάρχουν περισσότεροι ὀθωμανοὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων. Τί θὰ κάμῃ λοιπὸν ἐν Κων)πόλει ἡ πρεσβεία τῶν Ὀθωμανῶν; Ἔχω λόγους ἰσχυροὺς νὰ πιστεύω ὅτι ὅλον τοῦτον τὸν ἐρεθισμὸν καὶ τὴν ἐξέγερσιν ὑποθάλπει ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἥτις παρωργισμένη κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας γενομένων αὐτῇ ἀλλεπαλλήλων παραστάσεων περὶ τοῦ ἀρμενικοῦ ζητήματος ἐπιθυμεῖ ν' ἀντεπιδείξῃ τὴν Κύπρον, ἔνθα ἡ διοίκησις εἶνε χείρων τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ.

Ἡ πρεσβεία λοιπὸν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου τῇ Τουρκίᾳ διὰ τὸν λόγον ὅτι κακῶς διοικεῖται. Ἡ ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐνεομένη «Ζαμὰν», τουρκικὴ ἐφημ ἐκδιδομένη ἐν Λευκωσίᾳ, ἀντεπείχεται κατὰ τῶν Ἄγγλων καθ' ὅμοι τρόπον, καθ' ὃν τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ὄργα τοῦ Σουλτάνου ἐξήγειραν τοὺς ὀθωμανοὺς τῆς χώρας ἐκείνης κατὰ τῶν εὐρωπαίων, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀραβῆ πασσᾶν. Ἐν τέλει τὸ περὶ οὗ λόγος κίνημα εἶνε ἀπόρροια πανισλαμικῆς ἐξεγέρσεως καὶ ἀντιχριστιανικῆς ὑπ' ἀρχηγὸν τὸν Σουλτάνον καὶ πρὶν ἢ ὑποστηρίξωμεν τοιαύτην ἐνέργειαν, θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐμανθάνομεν τίς εἶνε ὁ ἀληθὴς σκοπὸς αὐτῆς.

Σ.

ΣΑΜΙΑΚΑ

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Νέου Ἔθνους.»)

ΣΑΜΟΣ, τῇ 19 Ἰουνίου 1894.

Σοβαρὰ πράγματα κατ' αὐτὰς συμβάνουσιν ἐνταῦθα· τὸ ἤρεμον καθεστὼς ὑπέστη κλονισμὸν βίαιον· ἡ κατὰ τὴν 12ην τρέχοντος συγκληθεῖσα Γενικὴ τῶν Σαμίων Συνέλευσις, προέβη εἰς σοβαρὸν πραξικόπημα κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος κηρύξασα αὐτὸν ἔκπτωτον κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν (16 τρέχοντος) ζητήσασα ἅμα διὰ τηλεγραφήματος παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὴν ἀνάκλησιν καὶ ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

Ἡ δυσχερὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς νήσου προερχομένη ἐκ τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπὸ τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης πολιτικῆς μερίδος, ἀφικομένη εἰς σημεῖον τὰ μάλιστα θλιβερὸν ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ Ἡγεμόνος, αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος συμβᾶσαι τραγικαὶ σκηναὶ ἐν τῷ δήμῳ Μυτηλινῶν, περὶ ὧν ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ ἔγραψα ἐν τῷ «Νέῳ Ἔθνει,» ἐξήγειραν τὸ δημόσιον φρόνημα κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις παραδιδόμενος εἰς τὴν ἑκάστοτε ἰσχύουσαν πολιτικὴν μερίδα θεωρεῖται ὡς ὁ κύριος αἴτιος τῶν κακῶν τούτων.

Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς συνεδρίασις ἡ Συνέλευσις, προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἡγεμόνος, ἐν ᾗ διερμηνεύσασα τὴν θέλησιν τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ, οὗ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τυγχάνει, ἤγγειλεν αὐτῷ τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω αὐτοῦ διατηρήσεως ὡς Ἡγεμόνος τῆς νήσου.

Ἐν τούτοις ὁ Ἡγεμὼν, ὅστις φαίνεται τυγχάνων ἀμερίστου τῆς εὐνοίας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, λίαν περιφρονητικῶς προσεφέρθη πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ, προβὰς, ἅμα μαθὼν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν παῦσιν πάντων τῶν ἐν τάξεσι αὐτῆς ὑπαρχόντων διοικητικῶν ὑπαλλήλων. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν τῆς Συνελεύσεως ἐπανέπεμψεν ταύτην πρὸς αὐτὴν, ἀρνούμενος νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς ἀπαρτίζον-

τας ταύτην ὡς τοὺς νομίμους τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπους.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδεμία εἰς τὸ τηλεγράφημα παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐλήφθη ἀπάντησις· ἐν τούτοις τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀντιπροσώπων αἱρεθεῖσα θὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ὑποβάλῃ πρὸς τὴν ἐπικυριαρχοῦσαν Κυβέρνησιν τὰ παράπονα τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ αἰτήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἡ τελικὴ λύσις ἀναμένεται ταχεῖα.

Ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆς ὁ ἔνατος Ἡγεμὼν τῆς Σάμου καὶ ὁ τρίτος, ὃν ἡ Σαμιακὴ Συνέλευσις ἐκήρυξεν ἔκπτωτον εἶνε ἀνὴρ χαίρων ἐν τῷ τε τῶν γραμμάτων καὶ τῷ πολιτικῷ κόσμῳ φήμην οὐ μικρὰν ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς πολιτικὸς δύναταί τις εἰπεῖν, ὅτι ἀποτελεῖ περιφανῆ ἐξοχότητα, συνδυάζουσαν ἀμφότερα εἰς βαθμὸν μέγαν. Ἐν τούτοις κυβερνῶν τὴν Σάμον δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῶν κατοίκων. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν διατήρησιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ καὶ ἀείποτε φοβούμενος τὴν παῦσιν αὐτοῦ, συνετάττετο τῇ ἑκάστοτε ἰσχυούσῃ πολιτικῇ μερίδι, παρέχων αὐτῇ πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ ἐκτελῶν ἁπάσας αὐτῆς τὰς ὀρέξεις. Ἴσως εἶνε τοῦτο τὸ αἴτιον, δι' ὅπερ διετηρήθη ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ πλειότερον πάντων τῶν προκατόχων του, κυβερνήσας τὴν νῆσον ἐπὶ δέκα ὅλα ἔτη. Καθόλου εἰπεῖν οὐδαμῶς ἀπέβη ἡ κυβέρνησίς του τῇ Νήσῳ ἐπωφελὴς εἰς πάντας δὲ τοὺς διοικητικοὺς κλάδους ἀνεπτύχθη παραλυσία μεγίστη. Ἀνὴρ ἄνευ θελήσεως, δὲν ἦτό ποτε δυνατὸν ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ ὁρμὰς τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων.

Ἰδοὺ καὶ μία παράδοξος σύμπτωσις· ὁ Καζαμίας ἀναφέρει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ Ἡμερολογίου του τὴν πτῶσιν Ἡγεμόνος καὶ τὸν θάνατον μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἀπέθανεν ὁ Καρνώ, ἐκηρύχθη ἔκπτωτος ὁ Καραθεοδωρῆς· τώρα θὰ πάρουν καὶ θὰ δώσουν οἱ πιστεύοντες εἰς τὰς προφητείας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον ἡμῶν εὑρίσκεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ὁ ἐν Κύπρῳ διαμένων ἀγγλικὸς στρατὸς ἐγκαταλείπει ὁριστικῶς τὴν νῆσον τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, καὶ τοῦτο διότι τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον κατέστησε γνωστὸν τῷ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείῳ, ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου ὁ ἀγγλικὸς στόλος δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προστατεύσῃ τὴν Κύπρον.

—§—

Μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῷ τῶν Καθολικῶν τὸ προαγγελθὲν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνώ. Κατ' αὐτὸ παρῆσαν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτιέων μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ὁ Διοικητής, ὁ Δήμαρχος, οἱ Πρόξενοι τῶν Δυνάμεων, ὁ νῦν διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον κ. A. Nicolas μετὰ τοῦ ἐκτελοῦντος καθήκοντα Καγκελλαρίου κ. Ant. C. Bèraud καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν. Ἡ ἐπίσημος αὕτη τελετὴ διήρκεσεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, μεθ' ὃ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐδέχετο ἐπισκέψεις.

Τὴν δευτέραν ἐγένετο καὶ ἄλλη ἐπιμνημόσυνος τελετὴ ἐν τῷ ναῷ τῶν Μαρωνιτῶν ἐν Σκάλᾳ, καθ' ἣν προσῆλθεν τὸ προξενικὸν σῶμα καὶ ἱκανοὶ πολῖται.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐν μέσῳ ἱκανῆς συρροῆς κόσμου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου Λάρνακος, τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυρίας Εὐθυμίας Γ. Εὐστρατίου.

—§—

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἐτελέσθησαν, ὡς προηγγέλθη, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, χοροστατοῦντος τοῦ Ἁγίου Κιτίου.

—§—

Τὴν προσεχῆ δευτέραν 9 τρέχοντος περὶ ὥραν 5ην μ. μ. θὰ γείνῃ ἐν τῇ Ὀθ. Τραπέζῃ συνέλευσις πάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος ἐνδιαφερομένων.

—§—

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. I. R. v. Millingen γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἐν Κύπρῳ καταστημάτων τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, ἀνεχώρησε δὲ εἰς Πὸρτ Σαΐδ, ὅπου μετετέθη ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ καταστήματος κ. D. C. Stewart.

—§—

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Δ. Δημητρίου καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ κ. Σπυριδάκης.

—§—

Ἐπανέκαμψαν ἐκ Σμύρνης οἱ νεαροὶ σπουδασταὶ κ. κ. Ν. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ Λ. Ἰακωβίδης.

—§—

Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς κ. Στούαρτ Ὄλιβερ μετετέθη εἰς Ἰνδίας, ἔνθα ἀπέρχεται τῇ προσεχεῖ ἑβδομάδι. Ὁ κ. Ὄλιβερ διαρκούσης τῆς ὀλιγομήνου ἐνταῦθα διαμονῆς του κατεκτήσατο διὰ τῶν εὐγενῶν τρόπων του, τὴν γενικὴν ἀγάπην, ἀπέκτησε δὲ πολλοὺς φίλους λυπουμένους μὲν ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῇ στερήσει ταύτῃ, χαίροντας δ' ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῷ μεγάλῳ προβιβασμῷ του.

—§—

Ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς Λευκωσίας κ. Στῆβεν.

—§—

Ἀφίκοντο ἐξ Αἰγύπτου ἡ κυρία Πελαγία Γερολέμου μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς κυρίας Ἑλένης Μαλαχᾶ καὶ ὁ κ. Εὐστράτιος Κ. Στράτη μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τέκνων του.

—§—

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Μίδλετων θὰ μένῃ διαρκῶς ἐν Κων)πόλει ὡς προξενικὸς δικαστής.

—§—

Διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν Ἕλληνος παρέδρου δικαστοῦ ὑπάρχουσιν, ὡς μανθάνομεν, περὶ τὰς 100 (!) αἰτήσεις.

—§—

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν, ὅτι ὁ ἐν τῷ διοικητηρίῳ Λευκωσίας πρῶτος γραμματεὺς δραστήριος νέος κ. Κ. Μ. Κωνσταντινίδης προβιβάζεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἐν τῷ τελωνείῳ, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐπίσης ἱκανοῦ νέου κ. Μ. Εὐθυμιάδη.

—§—

Ὁ πάρεδρος δικαστὴς Πάφου κ. Κ. Μιχαηλίδης μετατίθεται εἰς Λευκωσίαν.

—§—

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ Σαλισὲ πρὸς τὸν Χασὰν Χαμὶδ ἐφένδην, πρῶτον γραμματέα τοῦ κτηματολογίου Λάρνακος. Δὲν εἶνε ἄκαιρον ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸν εἰρημένον κύριον διακρίνει ἔκτακτος ἱκανότης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του καὶ ἐπιμέλεια ἀξιέπαινος...

—§—

Σήμερον κατέπλευσε τὸ «Dunkeld.»

—§—

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Δούκισσα τῆς Ὑόρκης, σύζυγος τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, υἱοῦ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τῆς Αγγλίας, ἔτεκεν υἱόν. Οὕτω λοιπὸν ὑπάρχουσι τέσσαρες γενεαὶ βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκκεντρικοί τινες ἐντρυφῶντες περὶ τὰς ὕβρεις καὶ τὴν διαβολὴν κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὅτι ἐξυβρίσαμεν τὴν πατρίδα μας. Διὰ ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς μομφῆς, ὅτι εἶνε καὶ πρώτης τάξεως ἀγύρται καὶ δημοκόποι μ' ὅλην τὴν σοφίαν των (!) ἂς ὑποδείξωσιν ἡμῖν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐφ' οὗ ἐστήριξαν τὴν κατηγορίαν των. Ἀλλ' «ὄμφακές εἰσιν». Ὁ ὀνειδιστὴς τῆς πατρίδος καὶ ὁ προδότης εἶνε ὁ ὑποθάλπων τοὺς σκοποὺς τῶν συλητῶν τῶν προγονικῶν ἡμῶν θησαυρῶν, οὐχὶ δὲ οἱ ψέξαντες τὸ «περὶ ὁπλοφορίας νομοσχέδιον,» * (οὐχὶ τὸ περὶ προστασίας τῶν ἀγρίων πτηνῶν, ὡς ψευδόμενοι διατείνονται.) ὅπερ ἐὰν πράγματι ἐτίθετο ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐψηφίζετο ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν θὰ καθίστα τὸν κυπριακὸν λαὸν οὐχὶ ἀνάξιον νὰ φορέσῃ φουστάνια.

---

* Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐὰν ἐψηφίζετο θὰ παρεῖχε τὸ δικαίωμα εἰς τὴν κυβέρνησιν ν' ἀφοπλίσῃ πάντας τοὺς Κυπρίους ἀνεξαιρέτως καὶ διαρκῶς. Τοῦτο ψέξαντες ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, δὲν ἐθεωρήσαμεν ἄσκοπον νὰ σατυρίσωμεν καὶ διὰ τῶν πινακίδων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΑΛΛ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐγένετο ἐν Βερσαλλίαις εἰς τὰς 15)27 Ἰουνίου ἡ ἐκλογὴ νέου προέδρου, ὡς τοιοῦτος δ' ἀνεδείχθη διὰ ψήφων 451 ὁ Καζιμὶρ-Περιέ. Οἱ ἐπιλαχόντες ἦσαν Βρισσὼν (ψήφ. 195), Δουπουῆ (ψήφ. 97), στρατηγὸς Φεβριὲ (ψήφ. 53), Ἐμμ. Ἀραγὼ (ψήφ. 27) καὶ ἄλλοι διάφοροι λαβόντες ψήφους 22. Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Γαλλ. δημοκρατίας κλαίων ἐκ συγκινήσεως ἀπεδέχθη τὸ προσενεχθὲν αὐτῷ ἀξίωμα, εἰπὼν ὅτι θ' ἀφιερώσῃ τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐκλογὴ του ἠκούσθη εὐαρέστως καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 ἰουνίου, ὁ κ. Κάρολος Δουπουῆ ὑπέβαλε τῷ προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου. Η «Ἐπίσημος Ἐφημερίς» θ' ἀγγείλῃ ὅτι τοῖς ὑπουργοῖς θ' ἀνατεθῇ προσωρινῶς ἡ κυβέρνησις.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Ὁ δολοφόνος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶνε νέος 22 ἐτῶν, ὀνομάζεται δὲ Καῖσαρ Ἰωάννης Σάντος, ἰταλὸς τὴν καταγωγήν.

Ἀνακριθεὶς οὐδὲν ἄλλο ὡμολόγησεν εἰμὴ μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν του, σιωπῶν ἐπιμόνως εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐρώτησιν.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Τῶν ρωσσικῶν ἐφημερίδων ἡ γλῶσσα καθίσταται συμπαθεστέρα πρὸς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Αἱ «Εἰδήσεις τῆς Πετρουπόλεως» γράφουσιν. «Ἡ συνδιαλλαγὴ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον ὑπῆρξεν ἐπιτυχέστατον καὶ ἐπιτηδειότατον διάβημα τοῦ πρίγκηπος, κατέφερε δὲ εἰς τὸν Σταμπούλωφ κτύπημα ἐπαισθητότερον τῆς ἀποφυλακίσεως τῶν πολιτικῶν ἐχθρῶν τοῦ πεπτωκότος δικτάτορος. Διὰ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐπιρροῆς τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου θὰ στερεωθῇ ἡ θέσις τοῦ πρίγκηπος. Ἤδη ὅλη σχεδὸν ἡ διοίκησις, ἣν εἶχε πλάσει ὁ Σταμπούλωφ καὶ ἐφ' ἧς ἐπηρείδετο τὸ κράτος του, προσῆλθεν εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν.» Η «Ἐφ. τῆς Μόσχας» προκαλεῖ τοὺς Βουλγάρους νὰ διώξωσι τὸν σφετεριστὴν καὶ ν' ἀποκαταστήσωσι τοὺς ἀρχαίους δεσμοὺς πρὸς τὴν ὁμόδοξον καὶ ὁμόφυλον Ρωσσίαν. Ἐὰν πράξωσι τοῦτο, θὰ λησμονηθῇ ἡ ἀγνωμοσύνη των καὶ θὰ συγχωρηθῶσι τὰ ἁμαρτήματά των. Ὑστάτη παρέχεται αὐτοῖς εὐκαιρία, ὅπως ἐξιλεώσωσι τοὺς κραταιοὺς ἐλευθερωτάς, ἄλλως, κατὰ τὴν μέλλουσαν διανομὴν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, οἱ Βούλγαροι θὰ μεταμεληθῶσι πικρῶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς ρωσσικῆς σκέπης καὶ ἀρωγῆς.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ ΔΙΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ.

Βεβαίως σήμερον, ὅτε τὸ ποδήλατον κατέστη τοσοῦτον κοινὸν καὶ πανταχοῦ ποδηλατητικοὶ ἀγῶνες διοργανοῦνται, ἔδει νὰ ἀναμένωμεν καὶ τὴν κατάκτησιν τῶν ὑγρῶν κελεύθων διὰ τοῦ ποδηλάτου. Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀνέλαβεν ὁ Γεώργιος Πινκέρ, ἐφευρέτης τοῦ θαλασσίου καὶ γηΐνου ποδηλάτου, ὅστις προτίθεται νὰ ἀπέλθῃ τῇ 15|27 Ἰουνίου ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἀκτῆς Γκρὶ-Νέ, παρὰ τὸ Καλαί, ὅπως φθάσῃ εἰς Φολκεστώνην ἐντὸς 5 ὡρῶν.

Ἡ συσκευή, δι' ἧς ὁ Πινκὲρ θὰ διαβῇ ἀβρόχοις ποσὶ τὴν Μάγχην, εἶναι σύνηθες ποδήλατον φέρον εἰς τοὺς τροχοὺς ἰσχυρὰς ἄντυγας ἐξ ἐλαστικοῦ πλήρεις ἀέρος καὶ μικρὰς πλάτας ἐν εἴδει κωπῶν. Ὁ ἐφευρέτης πιστεύει ὅτι θὰ διανύσῃ ὀκτὼ χιλιόμ. ἐν μιᾷ ὥρᾳ.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ.

Ἡ «Φύσις» ἀναγράφει τὸ ἑξῆς περίεργον παρατηρηθὲν ἐν Ρουένῃ: "Λύρες. Ἀράχνη τις εἶχε στήσει τὸν ἱστὸν αὐτῆς μεταξὺ δύο δένδρων, ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων κατὰ 3 μέτρα· ἐκ τοῦ μέσου δὲ τοῦ ἱστοῦ ὑπῆρχεν ἀνηρτημένον διὰ νήματος ἔχοντος μῆκος 0,60. μικρὸν λιθάριον ἔχον πάχος πίσου. Προφανῶς τὸ ἔντομον ἐπενόησε τοῦτο εἴτε ὅπως ὁ ἱστὸς αὐτοῦ τηρῆται τεταμένος, εἴτε ὅπως μὴ παρασυρθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ μέλλοντος:

«. . . . Καὶ ἔξαφνα μίαν ἑσπέραν, ἐνῷ ἡ γαληνιαία θάλασσα ἐκυμᾶτο, καὶ ἐπὶ τῶν κατηργύρων νώτων της κουρασμένοι οἱ κολοσσοὶ μὲ τὰ βαρέα τηλεβόλα καὶ τὰς ὑπερυψήλους καπνοδόχους ἐφαίνοντο ἔρημοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι ἐκεῖ ἐν τῇ ἀκινησίᾳ, καὶ ἐνῷ παρὰ τὸν λιμένα ἡ πόλις ἐκοιμᾶτο καὶ αὐτὴ κατάλευκος ὑπὸ τὸ μελιχρὸν φέγγος μελαγχολικῆς σελήνης, πλοιάριον ὁρμητικὸν πλησιάζει ἀφανῶς εἰς τὸν κραταιὸν ἐκεῖνον στόλον καὶ χειράμαξα παράδοξος εἰσέρχεται διὰ τῆς ἀνεπιθέτου διευθύνσεως εἰς τὴν κοιμωμένην πόλιν· καὶ μετ' ὀλίγον ἐλαφρὸς κρότος θραυομένου καψυλίου μεταδίδει εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν λάμψιν οὐρανομήκη, καὶ κατόπιν δαιμόνιον κρότον καὶ βοὴν καταχθόνιον, καὶ συντρίβονται ὡς ἀθύρματα οἱ πανίσχυροι ἐκεῖνοι κολοσσοί, καὶ πίπτουσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως αἱ οἰκίαι, καὶ μέσα εἰς τὸν τρομερὸν ἐκεῖνον θόρυβον, τὸν ὁποῖον ἀδυνατεῖ νὰ φαντασθῇ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ἀποπνίγεται, χάνεται, καὶ δὲν ἀκούεται πόσως ὁ ὀλολυγμὸς καὶ ὁ πόνος καὶ ἡ φρίκη τόσων χιλιάδων ψυχῶν ἐναγκαλιζομένων ἐν ἀσφυκτικῇ καὶ πλήρει θείου ἀτμοσφαίρᾳ τὸν στυγνὸν θάνατον, ὅστις τρομερός, πολύμορφος, ἀπαίσιος, φρικώδης σκορπίζει κατὰ δέσμας ἀπὸ τοῦ στόματός του τὸ πῦρ τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐξοντώσεως. Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν αἱματώδη, τὸν μαῦρον, τὸν ὁποῖον ἐγγίζουσι τὰ ἐκτοξευόμενα συντρίμματα ὁλοκλήρου ἐκείνου τοῦ κατεστραμμένου κόσμου, ἡ Σελήνη ἡ ἀργυρᾶ, ὠχρὰ καὶ τρέμουσα ἐν τῷ μέσῳ πυκνῶν νεφῶν καπνοῦ τεφροῦ, βλέπει καὶ ἀκούει — μόνη αὐτή — τὸ ἀπάνθρωπον θέαμα, καὶ τὸ πανδαιμόνιον ἐκεῖνο τοῦ τρομακτικοῦ θορύβου. . . . .

Τὴν ἐπαύριον ὁ Ἥλιος ἐφώτισε μὲ τὰς πρώτας του ἀκτῖνας τὸ πεδίον τοῦ ὀλέθρου, μαῦρον καὶ σκοτεινὸν καὶ πλῆρες λειψάνων ἀνθρώπων χιλιάδων παραμορφωμένων ἐντελῶς, καὶ οἰκιῶν ἐκ θεμελίων καταστραφεισῶν, καὶ πλοίων ἀποσυντεθειμένων καὶ συρομένων ἐμπαικτικῶς ὑπὸ τῶν παιζόντων κυμάτων εἰς τὸν βυθὸν τὸν αἰώνιον τῆς γαλανῆς θαλάσσης. Ἡ νὺξ ἐκείνη ἡ ἀπαισία θὰ μείνῃ ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος ὑπάρχει, τρομακτική, γραμμένη μὲ αἱματώδη γράμματα εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας καὶ τὸ ὄνομα Τυρπὲν, τοῦ ἐφευρέτου τῆς Πανωλεθρίτιδος, κατηραμένον θὰ προξενῇ ῥῖγος φρίκης καὶ πόνου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ὅστις ἐξύπνησεν μίαν αὐγὴν καὶ ἔμαθε τὴν ἐξολόθρευσιν χιλιάδων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, εἰς ὀλίγας ὥρας τῆς νυκτὸς συντελεσθεῖσαν».

«ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ»

ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ποιήσεις πρωτότυποι

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ.

2 φράγκα! ἕκαστον τεῦχος φράγκα 2!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἰατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικήν, Κτηνιατρικήν, Δενδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικήν, Ζαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μεταξοσκωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἂς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκην.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΟΔΟΣ» ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ, ὁδὸς Ἁγ. Πατρικίου, ἀρ. 87.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαὴλ Τζετζοπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμησσῷ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινέσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητα καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμησσόν, ἂς ἐπισκεφθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζοπούλου, ὄντες βέβαιοι, ὅτι καθ' ὅλα θέλουσι μείνῃ καταγοητευμένοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 14 τὸ κοιλόν. — 15
Κριθή, πρὸς γρ. ~~8~~ 8½
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 15. — 16
Σησάμια, πρὸς γρ. 2 3|4 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 50 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1|4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. ~~12~~ τὴν λίτραν, (ὀκ. 2 1|2.)
Βρώμη, πρὸς 8 τὸ κοιλόν. — 9
Μαλλία 12 ~~14~~ τὴν λίτραν. — 13
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 21 1|2 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. ~~160~~ τὸν σάκκον. 164
Σάπων, πρὸς γρ. 6 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. ~~36~~ 37.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΣΤΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία φρ. γρ. 10.

Μετὰ τῆς καθημερινῆς ΕΣΤΙΑΣ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε φρ. γρ. 24, ἑξάμηνος δὲ τὰ ἡμίση.

Ὑπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ.

ΚΕΦ. VI.

ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ.

V

Πάραυτα ὁ εἰσαγγελεὺς ἐγένετο ἄφαντος, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἤχησεν ὁ δεύτερος ἦχος τῆς μεσημβρίας, ὁ κατάδικος εὑρίσκετο παρὰ τῇ λαιμητόμῳ. Εἶχεν ὁδηγηθῆ ἐκεῖ ὑπὸ δύο μοναχῶν, ἐνῷ τρίτος τις περιπατῶν παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἐκράτει ὑψωμένην τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου. Τότε ὁ δικαστικὸς ἄρχων ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν δήμιον, ὅστις ἵστατο ὄπισθεν τῆς λαιμητόμου κρατῶν τὸν πέλεκυν ἀνὰ χεῖρας, τῷ εἶπεν.

«Ὁ βασιλεύς σας παραδίδει τὸν Δὸν Φραγκίσκον τῆς Βραγάνσης, καταδικασθέντα εἰς θάνατον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῶν πατρικίων τοῦ βασιλείου, ἐπὶ φόνῳ διαπραχθέντι ὑπ' αὐτοῦ κατά τινος ὑπηκόου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὑπηρετοῦντος ἐπὶ τοῦ Καμοέν. Ἐκτελέσατε τὸ καθῆκόν σας!»

Ἀλλ' ὁ κατάδικος ἐφώναζε καὶ ἐκάλει εἰς βοήθειαν.

«Ἔλθετε, σώσατέ με». Δὲν ἤθελε δὲ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ προχωρήσῃ. Τὸ θέαμα ἦτο φρικῶδες.

Μ' ὅλον τοῦτο ὁ κόμης Σὰν Ζουάν, ὅστις τὰ πάντα εἶχε προΐδῃ, ἀφοῦ ἔρριψε τελευταῖον βλέμμα πρὸς τὴν θύραν, ἔκαμε νεῦμα ἀπαρατήρητον εἰς δύο φύλακας, ἐξαιρετικῆς ὅλης δυνάμεως. Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἀνεγερθεὶς ὑπ' αὐτῶν ὁ κατάδικος εὑρέθη γονυκλινὴς ἐπὶ τῆς λαιμητόμου, ἔχων τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην.

Ὁ πέλεκυς ἔπεσε ταχὺς ὡς κεραυνὸς καὶ ῥίψας ἀπαισίαν λάμψιν ἐχώρισε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Ἦτο ἤδη μεσημβρία καὶ τέσσαρα πρῶτα λεπτά.

Ὁ διευθυντὴς συνέταξε τὸ πρακτικὸν τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, ὅπερ ἔδει νὰ ὑπογραφῇ ὑπ' αὐτοῦ, ὑφ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως. Καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως τὸ πτῶμα ἐτέθη ἐντὸς τοῦ φερέτρου κρότος τις ἠχούσθη εἰς τὴν θύραν, ἔξωθεν τῆς ὁποίας ἐφώνει τις ἠχηρῶς: Ἀνοίξατε, διαταγὴ τοῦ βασιλέως! ἡ χάρις!

—Κατάρα! ἀνέκραξεν ὁ κόμης, ἤδη εἶνε πολὺ ἀργά!

VI.

Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ὁ Γρηγόριος ἠκολούθει ἡσύχως τὴν προκυμαίαν τοῦ Τάγου, ἀλλ' ἐνῷ προεχώρει οὕτω καὶ ἔμελλε μετά τινα λεπτὰ νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸν Πύργον, κανονιοβολισμός τις τοῦ πλοίου Vasco de Gamma, ἀφήρπασε τὸν ἵππον, ὅστις ἔρριψε τὸν ἀναβάτην κατὰ γῆς συντρίψας αὐτοῦ τὸ στῆθος. Ἔτρεξαν εἰς βοήθειάν του, ἀλλ' ἦτο ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Τὸν μετέφεραν εἰς γειτονικήν τινα οἰκίαν ὅπου ἰατρός τις ἐκλήθη, ἵνα τῷ παράσχῃ τὰς πρώτας περιθάλψεις.

Ἀφοῦ μετά τινα ὥραν συνῆλθε καὶ ἔτυχε ν' ἀκούσῃ τὸν ἦχον τῆς μεσημβρίας εἰς τὸν Πύργον, ἐφάνη ὡς εἰ ἔκπληκτος καὶ προσεπάθει νὰ ἐνθυμηθῇ τι. Πάραυτα δὲ ἀνέκραξε: Μεσημβρία! μεσημβρία! Ἆ Θεέ μου! ἡ χάρις τοῦ πρίγκηπος. Ζητήσατέ την ἐν τῷ θυλακίῳ μου. Ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ μου. Γλίγωρα! τρέξατε εἰς τὸν διευθυντήν, εἰς τὸν διευθυντήν!

Ὁ ἰατρὸς τὸν ἀνεγνώρισεν ἐκ τῆς στολῆς, ἣν ἔφερε ὡς ἀγγελιαφόρον τοῦ βασιλέως. Ἐννόησε περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἥρπασε τὸ χαρτοφυλάκιον, ἐξέβαλε τὸν βασιλικὸν φάκελλον καὶ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν κνημῶν του ἔτρεξεν εἰς τὸν Πύργον, ὅστις ὡς εἴπομεν δὲν ἀπεῖχε εἰμὴ λεπτά τινα.

Ἀλλ' ὁ καιρὸς βαίνει, περὶ οὐδενὸς φροντίζων, μήτε διὰ τὰς θλίψεις, μήτε διὰ τὰς χαράς, μήτε δι' ἄλλο τι παρόμοιον, καὶ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου εἶχεν ἤδη σημάνῃ ὅτε ἡ θύρα ἠνοίχθη.

VII.

Ἰδοὺ τὸ διάταγμα τῆς χάριτος, ἐπανελάμβανε δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς ὁ ἰατρὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν διευθυντήν, εἰς ὃν ἦτο προωρισμένος ὁ βασιλικὸς φάκελλος.

—Κύριε Βαρθολομαῖε, εἶπεν ὁ διευθυντής, ὅστις ἐγνώριζεν αὐτὸν πρὸ πολλοῦ, ἔρχεσθε πολὺ ἀργά.

Καὶ λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ διάταγμα τῆς χάριτος, προσέθηκε: Ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσητε πῶς τοιαύτης σπουδαιότητος ἔγγραφον εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχήν σας.

Ὁμιλήσατε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἵνα οὐδεὶς ἐκ τῶν παρεστώτων χάσῃ τινὰ τῶν λόγων σας.

Ὁ ἰατρὸς τότε διηγήθη μὲ ὀλίγας λέξεις, καὶ μετὰ πολλῆς ἁπλότητος πᾶν ὅ,τι συνέβη εἰς τὸν δυστυχῆ Γρηγόριον χωρὶς νὰ παραλίπῃ οὐδεμίαν ἐκ τῶν λεπτομερειῶν ἃς οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γνωρίζουν ἤδη.

Ὁ ἰατρὸς ἔπαυσεν ὁμιλῶν καὶ ὁ κόμης Σὰν Ζουὰν εἶπε:

—Τώρα πρέπει νὰ συντάξω τὸ πρακτικὸν τῶν ὅσων ἠκούσαμεν καὶ νὰ τὸ ὑπογράψωμεν. Μετὰ ταῦτα δὲ κατέθηκε καὶ ὁ ἰατρὸς τὴν ἔνορκον μαρτυρίαν του.

(ἀκολουθεῖ.)